

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Στην περίοδο ακμής της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας, το 3ο αιώνα μ.Χ. ξεκίνησαν **εσωτερικά και εξωτερικά προβλήματα** που απείλησαν τη διάλυση του κράτους.

- Οι Γότθοι, στο βορρά και Πέρσες στην ανατολή, παραβίαζαν τα σύνορα.
- Ο στρατός είχε γίνει παντοδύναμος και συχνά καθόριζε τους αυτοκράτορες.
- Κάποιες ακριτικές επαρχίες της Ανατολής αποσχίστηκαν
- Οι διωγμοί κατά των Χριστιανών προκαλούσαν έντονο διχασμό.

Ο **Διοκλητιανός** προσπάθησε να αντιμετωπίσει αυτά τα προβλήματα με το σύστημα της **τετραρχίας**, χωρίζοντας την αυτοκρατορία σε τέσσερις μεγάλες περιφέρειες με δικούς τους άρχοντες. Αυτό επανέφερε ηρεμία και ασφάλεια, αλλά δεν κράτησε πολύ..

Μετά την παραίτησή του, οι τέσσερις συνάρχοντες συγκρούστηκαν μεταξύ τους. Νικητές βγήκαν ο Κωνσταντίνος και ο Λικίνιος, οι οποίοι υπέγραψαν **το Διάταγμα της ανεξιθρησκίας το 313 μ.Χ.**

Αργότερα, ο Κωνσταντίνος έγινε μονοκράτορας και προχώρησε σε σημαντικές αλλαγές, όπως:

- Δημιουργία δυνατού στρατού
- Οργάνωση διπλωματικών επαφών με τους γειτονικούς λαούς
- Την έκδοση νέου χρυσού νομίσματος
- Τη μεταφορά της πρωτεύουσας στο Βυζάντιο.

Για τις μεταρρυθμίσεις του, οι ιστορικοί τον ονόμασαν **Μέγα**.

